

Josep Armengou Fernández

EL JUTGE LÓPEZ-CARRASCO

Fins prop de les deu-quarts d'onze no se'm diu que juntament amb la Teresa, el Joan i la Carme passarem a disposició del jutge, i cap allà a quarts de dotze ens agafen i ens porten amb un cotxe davant del jutge. Estem a la sala d'espera tots quatre. Pràcticament no ens diem res.

La Teresa va ser la qui estava més mal parada, perquè ella sí que va rebre de debò, i força. A més se li veia a la cara, se li notava que no es trobava bé. Fins i tot sortint del jutge va anar a posar una denúncia contra la Guàrdia Civil per maltractaments. Va anar a un hospital de Manresa —no sé si va ser el Centre Hospitalari— i va posar una denúncia per maltractaments a la policia de Manresa.

Llavors el jutge ens crida un per un, i finalment ens crida a tots quatre alhora. Primer va començar per la Teresa dient-li el càrrec que li imputava, després amb el Joan, després a la Carme i després a mi. I a mi em diu: "A vostè, que és un pobre pagès, un home de poble que va baixar aquí baix més o menys enganyat, el càrrec que li imputo és de col·laboració... —ara no recordo exactament la paraula— amb ells, de pertànyer a les Comissions Obreres Anticapitalistes", i em qualifica de persona de pocs estudis. Evidentment només tenia, i tinc, estudis primaris i prou, i recordo que quan es dirigeix al Joan Subirana sé que li fum una bona cavalleria dient-li: "Vostè, amb els estudis que té, que tal i qual...", perquè, si no recordo malament, havia sigut excapellà, etc. I *s'ensanya* bastant el jutge amb ell a l'hora de dir-li el càrrec, no recordo exactament, però suposo que d'imputat de pertànyer a les Comissions Obreres Anticapitalistes.

Després d'això ens deixa en llibertat amb càrrecs, i quan vam sortir d'allà cadascú va anar pel seu cantó. Jo agafo un taxi i que em pugui fins aquí a Berga. Li dic a veure si em pot pujar aquí a Berga amb la condició que cobrarà quan arribi aquí dalt, perquè estava sense un duro. I al arribar aquí a Berga li dic: "Fins a Avià", i em va portar fins a Avià, que són tres quilòmetres més. Arribo a casa, demano cèntims als pares, pago el taxi, marxa el taxi i aquí s'acaba tot el tema de la detenció.